നിരഞ്ജൻകവിതകളിലെ പലമയും പുതുമയും

ഹലീല് റഹ്മാൻ വി. എം.
അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ
മലയാളവിഭാഗം.
കെ.കെ.ടി.എം. ഗവ. കോളേജ്,
പുല്ലൂറ്റ്
E-mail : haleelrahman38@gmail.com

സംഗ്രഹം

ഉത്തരാധുനിക ജീവിതപരിസരങ്ങളാണ് നവീനകവിതയുടെ പുതുമയും വൈവിധ്യവും സാധ്യമാക്കുന്നത്. രൂപത്തിലും ഉള്ളടക്കത്തിലും സമകാലികകവിതയിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള പരിണാമസവിശേഷതകളെ നിരഞ്ജന്റെ ബി പി എൽ കവിതകൾ എന്ന കൃതിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിശകലനം ചെയ്യാനുള്ള ശ്രമമാണ് പ്രബന്ധം.

താക്കോൽ വാക്കുകൾ: പ്രാദേശികത, ബഹുസ്വരത, മുഖ്യധാര, പെണ്മ, സൂക്ഷ്മരാഷ്ട്രീയം

ബഹുസ്വരതയാണ് ഉത്തരാധുനിക കവിതയുടെ മുഖമുദ്ര. വൈവിധ്യങ്ങളുടെയും വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെയും സാധ്യതകളാണ് പുതുമലയാളകവിതയെ കൂടുതൽ ജനകീയമാക്കുന്നത്. ബിപിഎൽ കവിതകൾ എന്ന നിരഞ്ജന്റെ ഏറ്റവും പുതിയ സമാഹാരത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ കേന്ദ്രീകൃതസങ്കൽപ്പങ്ങളെ തകർത്തുകളയുന്ന ഭാവനാലോകം കാണാം. വൈവിധ്യപൂർണ്ണമായ ഒരു സർഗ്ഗലോകം നിരഞ്ജന്റെ കവിതകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

കവിതയെ സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥാപിത ധാരണകളുടെ പൊളിച്ചെഴുത്തും പുത്തനിടങ്ങളുടെ നിർമ്മിതിയും സാധ്യമാക്കുന്നുവെന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളെ ശ്രദ്ധേയമാക്കുന്നത്. ബൃഹദാഖ്യാനങ്ങളെ നിരാകരിക്കുന്ന ചെറുതുകളുടെ ആഘോഷമായി കവിത മാറുന്നു. കവിതയെ സംബന്ധിച്ച പ്രധാനസങ്കൽപ്പനങ്ങളുടെ അഴിച്ചുപണിയോടൊപ്പം സദാചാരബോധത്തെ തകിടം മറിക്കുന്ന കാമനാലോകങ്ങളും കാഴ്ചയുടെയും രുചിയുടെയും അനുഭവസാമ്രാജ്യങ്ങളും കവിതയിൽ കടന്നുവരുന്നു.

കവിതയുടെ രൂപപരമായ പരീക്ഷണാത്മകതയെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന കവിതയാണ് 'മദപ്പാട്'. ഛന്ദസ്സിന്റെ നിബന്ധനയിലൊതുങ്ങാതെ കൂട്ടംതെറ്റിയ വാക്ക് ഒറ്റയാനുതുല്യമായി കവി കാണുന്നു. വൃത്തബദ്ധതയുടെ നെറ്റിപ്പട്ടം കെട്ടിയ മറ്റു വാക്കുകൾ മാത്രകളുടെ താളത്തിൽ ചെ

വിയാട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പദ്യം വാർക്കുന്ന തോതിൽനിന്നും പുറത്തായ ഒറ്റയാൻവാക്ക് വ്യത്യസ്തകവിതയുടെ ചിന്നംവിളിക്കുകയാണ്.

"നെറ്റിപ്പട്ടം കെട്ടിയ വാക്കുകൾ
മാത്രകളുടെ താളം പിടിച്ച്
ചെവിയാട്ടിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും
ഉത്സവം പിരിയുമ്പോൾ
ദൂരെ നിന്നൊരു ചിന്നംവിളിയുടെ
പൊടിയണിഞ്ഞ ഓർമ്മകൾ
അവയെ വാരിക്കുഴിയിൽ വീഴ്ത്തും.
തോട്ടിക്കത്തിന്റെ തലയെടുപ്പുകൾ
അലങ്കാരങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെ താനേ കുനിയും"

കാവ്യഘടനയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നിലവിലുള്ള ധാരണകൾ തകർക്കുമ്പോൾ തന്നെ രൂപപരമായ പരീക്ഷണങ്ങളിലൂടെ അവ്യവസ്ഥയെ വ്യവസ്ഥയാക്കുന്ന സമീപനം കവിതയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. വാമൊഴിവഴക്കങ്ങളോട് അടുത്തുനിൽക്കുന്ന കാവ്യഭാഷയും സംസ്കൃതത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ജൈവികമായ ഇണക്കത്തോടെ ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷ്പദങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യവും പുതിയ കാവ്യഭാഷ സൃഷ്ടിക്കുന്ന സവിശേഷതയാണ്.

സമകാലികരാഷ്ട്രീയം നിരഞ്ജന്റെ കവിതകളിൽ പ്രമേയമായി വരുന്നുണ്ട്. മൂല്യച്യുതിയാണ് സമകാലികരാഷ്ട്രീയം നേരിടുന്ന വലിയ പ്രതിസന്ധി. മാനവികത, മതേതരത്വം, ജനാധിപത്യം, മാർക്സിസം, ഗാന്ധിസം തുടങ്ങിയ പലതും രാഷ്ട്രീയപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ പ്രസംഗവേദികളിൽ ആവർത്തിക്കുമെങ്കിലും പ്രയോഗതലത്തിൽ അവ നഷ്ടമാകുന്നുവോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടി വരുന്നു.

'ഓരോ തുള്ളി ചോരയിൽ' എന്ന കവിതയിൽ

പഞ്ചായത്തിലെ മൊത്തം രക്തസാക്ഷികളുടെ എണ്ണമെടുക്കുകയാണ് കവി. മതത്തിന്റെയോ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെയോ പേരിൽ രക്തസാക്ഷികളായവരും അർദ്ധജീവനോടെ ബാക്കിയായവരും പഞ്ചായത്തിലുണ്ട്. വെട്ടേറ്റവരുടെ അടിയന്തിരചികിത്സയ്ക്കായി ചെലവായ ചോരയുടെ കണക്കും കവി നിരത്തുന്നു. ശേഷം ക്രൂരചോദ്യത്തിന്റെ ചാട്ടുളി സമൂഹത്തിന് നേരെ എറിയുകയാണ്.

"ആ ചോരയുടെയൊക്കെ
പാർട്ടിയും ജാതിയും തിരിച്ചുള്ള
കണക്കുകൂടി നിങ്ങക്കറിയണമെങ്കിൽ
നിങ്ങടെ ചാനലിൽ
എപ്പഴും ലൈനിൽ നിക്കണ
ആ ചെക്കനും പെണ്ണുമില്ലേ...?
ഓരോട് പോയി ചോദിക്ക്"

ആദർശലോകത്തിനു സംഭവിച്ച ഇരുളിമയാണ് സമകാലികരാഷ്ട്രീയം നേരിടുന്ന പ്രതിസന്ധി. അഹിംസയ്ക്ക് പകരം ഹിംസയും ത്യാഗത്തിനു പകരം ഭോഗവും ധർമ്മത്തിന് പകരം

 ISSN: 2582 - 2594

അധർമ്മവും സമത്വത്തിന് പകരം വർഗ്ഗീയതയും പ്രമാണമാക്കിയ രാഷ്ട്രീയപരിസരമാണ് ഇവിടെ വളർന്നുവന്നത്. അഴിമതിയും നീതിരാഹിത്യവും സമൂഹത്തിലെ എല്ലാ രംഗത്തും കൊടികുത്തിവാഴുന്നു.

'പുലികളി@ഓണംവിഷൻ' എന്ന കവിതയിൽ വേട്ടക്കാരും ഇരകളും ഒരുപോലെ സഹകരണബാങ്ക് നടത്തുന്ന കാലത്തെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇരകളുടെ സർവീസ് സഹകരണ ബാങ്കിൽ കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് പാർട്ടിയാണ്. പാർട്ടിയാണ് ഭരിക്കുന്നതെങ്കിലും നടപടിക്രമങ്ങളിൽ യാതൊരു വീഴ്ചയും ഉണ്ടാവരുതല്ലോ. തുടർന്ന് നടപടിക്രമങ്ങളെപ്പറ്റി കറുത്ത ഹാസ്യത്തിൽ പറയുകയാണ്.

"ഇരയാണെന്നതിന്റെ സാക്ഷ്യപത്രം
പെട്ടുപോയ കുഴിയുടെ സ്കെച്ച്
അവസ്ഥക്കേടിന്റെ അടിയാധാരം
സാഹചര്യങ്ങളുടെ ക്രൂരതാസർട്ടിഫിക്കറ്റ്"

- ഇവയെല്ലാം ഹാജരാക്കിയാലേ ബാങ്ക് നടപടിക്രമങ്ങൾ മുന്നോട്ടു പോകൂ. സംശയങ്ങളുടെ കൗണ്ടറിൽ കാത്തുകെട്ടിയുള്ള നിൽപ്പും ബാങ്ക് പ്രസിഡണ്ടിന്റെ വീട്ടുമുറ്റത്തെ ഓച്ഛാനിച്ചു കൊണ്ടുള്ള കാത്തുകിടപ്പും സാധാരണക്കാരന്റെ ജീവിതം കൂടുതൽ ദുസ്സഹമാക്കുന്നു.

ഭക്ഷണത്തിന്റെയോ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളുടെയോ ഇമേജറികളിലൂടെ നവീനാശയങ്ങൾ വിടർത്തുന്ന കവിതകളാണ് ചപ്പാത്തിനിലാവ്, മുണ്ടുടുത്ത ചപ്പാത്തികൾ, ആത്മാവിന്റെ വേവ് ലെങ്ത് എന്നിവ. 'ചപ്പാത്തിനിലാവ്' എന്ന കവിതയിൽ പുരുഷാധിപത്യത്തിനു നേരേ കവിയുയർത്തുന്ന ചോദ്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്. പെണ്ണുങ്ങൾ കുഴച്ചുരുട്ടിപ്പരത്തുന്ന ഈ വെളിച്ചമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ചന്ദ്രേട്ടന്മാരൊക്കെ അമ്പിളിക്കലവയറുമായി അങ്ങനെ കിടക്കുകയേ ഉള്ളൂ. പൂമരക്കൊമ്പിൽ ചാരിക്കിടക്കുന്ന ചന്ദ്രനെ അവതരിപ്പിച്ചു കൊണ്ടാണ് കവിത ആരംഭിക്കുന്നത്. ചാരുകസേരയിൽ മടിയനായിരിക്കുന്ന ചന്ദ്രേട്ടൻമാർ അടുക്കളയിലെ ജോലിഭാരത്തെപ്പറ്റി ഗൗനിക്കുന്നേയില്ല. വിശന്നപ്പോൾ ചന്ദ്രികച്ചേച്ചിയുടെ ചപ്പാത്തിവട്ടത്തിൽ നിന്നാണ് നിലാവ് പരന്നത്. വിശക്കുന്നവന് ദൈവം ഭക്ഷണമാണെന്നു പറയുംപോലെ ചപ്പാത്തിയാണവന് ചന്ദ്രൻ. ആഹാരത്തിന്റെ നിലാസൗന്ദര്യം ആസ്വദിക്കുമ്പോഴും അതിനു പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച പെൺകരങ്ങളെ തുണയ്ക്കണമെന്ന് അവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ല.

പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടതും ആഗോളീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ തീൻമേശപ്പുറത്തെയാണ് 'മുണ്ടുടുത്ത ചപ്പാത്തിക' എന്ന കവിതയിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്. ചുവന്ന ഫ്രോക്കുടുത്ത സാൽസാ നർത്തകിയെപ്പോലെ ചില്ലി സോസ്, സ്കാൻഡിനേവിയൻ വധുവിനെ പോലെ മയോണൈസ്, കവിൾ തുടുത്ത കെച്ചപ്പ്. ഇപ്രകാരം നാട്ടുഭക്ഷണത്തിൽ നിന്നും നാട്ടുരുചികളിൽ നിന്നും ഭിന്നനായ നവമലയാളിയാണ് ഈ കവിതയിൽ കാണാനാവുക. ഇടതു കൈയിൽ ഫോർക്കും വലതു കൈയിൽ കത്തിയും കഴുത്തിൽ നാപ്കിനുമായി മേശമര്യാദകളുടെ ചിട്ടയിൽ പുഞ്ചിരിച്ചിരിക്കുമ്പോഴാണ് ചൂരൽക്കുട്ടയിൽ വെള്ളത്തുണിയാൽ മൂടിയ നിലയിൽ ചൂടൻ ചപ്പാത്തികളിൽ വന്നത്. തുണിത്തുമ്പു മാറ്റുമ്പോൾ, ചപ്പാത്തികൾ ആവിയുയരുന്ന ശബ്ദത്തിൽ നെടുവീർപ്പിട്ടപ്പോൾ പണ്ട് ഗോതമ്പുവയലിന്റെ വരമ്പത്തുനിന്ന് ആകാശത്തേക്ക് നോക്കി നെടുവീർപ്പിട്ട മൂൽചന്ദ് ഭയ്യ എന്ന പാവപ്പെട്ട കർഷകനെ ഓർമ്മവന്നു. നെടുവീർപ്പുകളുടെ ഈ ചപ്പാത്തികൾ

ഇന്നിനി കഴിക്കാൻ വയ്യ എന്ന് കവി പറയുന്നു. കർഷകന്റെ നെടുവീർപ്പുകളും കർഷകാത്മഹത്യകളുമാണ് ചപ്പാത്തിയിൽ ആവിയായി പൊന്തിയതെന്ന സത്യം തിരിച്ചറിയുകയാണിവിടെ.

ഉള്ളവനും ഇല്ലാത്തവനും തമ്മിലുള്ള അന്തരം വർധിച്ചുവരുന്ന കാലത്തെ സവിശേഷമായി അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന കവിതയാണ് 'ആത്മാവിന്റെ വേവ് ലെങ്ത്'. രണ്ടുരൂപ വിലയുള്ള ബിപിഎല്ലിന്റെ ഉണ്ടപ്പൊന്നിയും കിലോയ്ക്ക് നാല്പത്തിയാറു രൂപ വിലയുള്ള ബസ്മതിയുമാണ് ഈ കവിതയിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ. പൊന്നിയരി മുഷിഞ്ഞ ചാക്കിലാണെങ്കിൽ സുതാര്യമായ മിനുത്ത കവറിൽ സുഖിച്ചിരിക്കുകയാണ് ബസ്മതി. കടുത്ത അസൂയയോടെ പൊന്നിയരി ബസ്മതിയോടു ചോദിക്കുന്നു.

"കുട്ടിയെങ്ങന്യാ കുട്ടീ ...
ഇങ്ങനെ വെള്ത്ത്ട്ട്...?
ഇങ്ങനെ മെലിഞ്ഞിട്ട്...?"

ഇതിനിടെ ബസ്മതിയരി ആരുടെയോ കാറിൽ കയറി യാത്രയാകുന്നു. മുഷിഞ്ഞ ചാക്കിനുള്ളിൽ അപകർഷതാബോധത്തോടെ അപ്പോഴും ചുരുണ്ടുകൂടിയിരിക്കുകയാണ് പൊന്നിയരി. ഇരുട്ടുവീണപ്പോൾ ധൃതിപിടിച്ചെത്തിയ ഒരു തുണിസഞ്ചിയിലേക്ക് ഉണ്ടപ്പൊന്നി ചൊരിയപ്പെട്ടു. താമസിയാതെ വിയർപ്പു മാറാത്ത ഏതോ കരിവളക്കൈയിലേക്കും പിന്നെ ഞണുങ്ങിയ പൊളിഞ്ഞ പാത്രത്തിലേക്കും പൊഴിഞ്ഞുവീണു. അവിടെനിന്നും ആരുടെയൊക്കെയോ വിശപ്പിന്റെ കത്തലിൽ എരിഞ്ഞുതീർന്നു. കാറിൽ പോയ സുന്ദരിയായ ബസ്മതി അല്പമകലെയുള്ള ഫ്ലാറ്റിലെ നാലാംനിലയിൽവെച്ച് തിളക്കമുള്ള പരന്ന പാത്രത്തിലേക്ക് സ്വിമ്മിങ്പൂളിലേക്കെന്ന പോലെ കൂപ്പുകുത്തി. പിന്നെയൊരു കോഴി ബിരിയാണിയുടെ നീറലിൽ വെന്തുമലർന്നു.

പിറ്റേന്നു രാത്രി അങ്ങാടിയ്ക്കു പുറത്തുള്ള തരിശുപാടത്തിനു മുകളിൽ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞ രണ്ട് കാർബോഹൈഡ്രേറ്റ് ആത്മാക്കൾ കണ്ടുമുട്ടി. അവർ പരസ്പരം പറഞ്ഞു:

"വേവിനങ്ങനെ ബി പി എൽ, എ പി എൽ എന്നൊന്നൂല്യ... വേവാച്ചാൽ... വേവ്വന്നെ.. "

പാവപ്പെട്ടവന്റെ ബിപിഎൽ അരിയും പണക്കാരന്റെ ബസ്മതി അരിയും ഭക്ഷണമായി ദഹിച്ചശേഷം രണ്ടു കാർബോഹൈഡ്രേറ്റ് ആത്മാക്കളായി കണ്ടുമുട്ടുകയാണ്. വേവലിന്റെ വേദനയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോൾ വെന്തുനീറ്റലിന് എപിഎൽ, ബിപിഎൽ ഭേദമില്ലെന്ന് ആത്മാക്കൾ കണ്ടെത്തുന്നു. സമ്പന്നതയുടെ പൊങ്ങച്ചങ്ങളും ദരിദ്രന്റെ ഇല്ലായ്മകളുമുണർത്തുന്ന ഭേദങ്ങൾ അതോടെ നിർവീര്യമാകുന്നു.

വിലക്കയറ്റത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പ്രണയത്തെ വ്യത്യസ്തമായി വായിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് 'റേഷൻകാർഡുള്ള പ്രണയം' എന്ന കവിത. പഞ്ചസാരയുടെ വില കിലോ 2 രൂപ 30 പൈസയായിരുന്ന പഴയകാലത്താണ് തന്റെ ആദ്യപ്രണയം പാവാടഞൊറിയിളക്കി പീടികത്തിണ്ണയിലേറി നിന്നത്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് പ്രണയം കൊണ്ടുനടക്കൽ ഏറെ കഷ്ടമാണ്. കാരണം പഞ്ചസാരയ്ക്കൊക്കെ എന്തൊരു വിലയാണ്. പ്രണയത്തിന്റെ പഞ്ചാരമധുരത്തെ അകാല്പനികമായി ആവിഷ്കരിക്കുകയാണിവിടെ. ജീവിക്കാനുള്ള തിരക്കുകൾക്കിടയിൽ പാവപ്പെട്ടവന് പ്രണയം വിലപിടിച്ചവസ്തുവാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ രണ്ടറ്റവും കൂട്ടിമുട്ടിക്കാനുള്ള കഠിനശ്രമത്തിലാണവർ. അതിനിടയിൽ പ്രണയം വിലക്കയറ്റത്തിൽപ്പെട്ട

പഞ്ചസാര പോലെ അപ്രാപ്യമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. നിത്യവുമുള്ള കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കിടയിൽ, ബദ്ധപ്പാടുകൾക്കിടയിൽ അവർ ചിന്തിക്കുന്നതിങ്ങനെ.

"ദിവസവും സാരിയുടുത്ത് പുറപ്പെട്ടു പടിയിറങ്ങുമെൻ പ്രണയമേ
നിന്റെ ഞൊറിയുലച്ചിൽ
ദൂരെ നിന്നെൻ വിരൽസ്പർശമെപ്പോഴും കൂടെയുണ്ടെങ്കിലും ....
എങ്കിലും. . . .
പഞ്ചസാരയ്ക്കൊക്കെ
ഇപ്പോ എന്താ വെല.. . "

ഗ്രാമ-നഗര ജീവിതത്തിന്റെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെ വായിച്ചെടുക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് 'നഗരമദ്ധ്യേ ഗ്രാമീണജീവിതം' എന്ന കവിത.

വീട്ടിനുള്ളിൽ ഗ്രാമീണജീവിതം പിന്തുടരുകയാണയാൾ. നാഗരികജീവിതത്തെ വാതിലിനു പുറത്താക്കിയാണ് വീടിനുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുക. അപ്പോഴുമത് ഗ്രാമീണജീവിതമാകുന്നില്ലെന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. പാക്കറ്റ് പാൽ വാങ്ങുമ്പോൾ അതിൽ തുളയിട്ട് പശുവിന്റെ അകിട്ടു കറക്കുന്നത് പോലെ പാലെടുക്കും. പശുവിനൊപ്പമുള്ള ഗ്രാമീണസഹജീവിതം അയാൾ താലോലിക്കുന്നതു മൂലമാകാം ഇത്തരം അനുകരണങ്ങൾ. രാവിലെ പ്രഭാതഭക്ഷണമായി ദോശയ്ക്കൊപ്പം ഉള്ളിസ്സമ്മന്തിയും പുഴുങ്ങിയ നേന്ത്രപ്പഴവും മാത്രം. ഉച്ചയ്ക്ക് ഇടിച്ചക്കത്തോരനാണ് പ്രധാന കറി. ചുമരിൽ വാളും ചിലമ്പുമായി മാങ്ങോട്ടു ഭഗവതിയും മാതൃഭൂമിക്കലണ്ടറും. ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും നിത്യവും രാവിലെ കാലത്ത് ഏഴേപതിനൊന്നിന്റെ അന്ധേരി ലോക്കൽ തീവണ്ടിയിലേക്ക് തിക്കിത്തിരക്കി ഇടിച്ചുകയറുമ്പോൾ അയാളിലേക്ക് കമ്പാർട്ട്മെന്റിലെ ബഹളങ്ങൾ ഒരു നഗരമായി ആവേശിക്കും. ഗ്രാമീണജീവിതം താറുമാറാകും.

തിരയും തീരവും തമ്മിലുള്ള പ്രണയത്തെ നൂതനശൈലിയിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന കവിതയാണ് 'താരദമ്പതികൾക്ക് സംഭവിക്കാവുന്നത്'. ഇവിടെ കടലിനെ ആണത്തത്തിന്റെ പ്രതീകമായി കവി തിരിച്ചിടുന്നു. നാട്ടിക ബീച്ചിന്റെ അടിവയറ്റിൽ ഉമ്മവെച്ചുകൊണ്ട് കടൽ കിന്നാരം പറയുകയാണ്.

"നീ ചെമ്മീനിലഭിനയിച്ച
കാലമോർക്കുകയായിരുന്നു ഞാൻ
....
ഷീലക്കണ്ണുകളുടെ മീൻപെടപ്പ്
മധുവിന്റെ ഉറുമാൽ കെട്ടിയ കുരുവിക്കൂട്
അവരുടെ പ്രണയം
ചതുക്കിപ്പിതുക്കി നടന്നുപോയ നിന്റെ കവിളുകൾ
ഓരോ ഷോട്ട് കഴിഞ്ഞും
ഞാൻ തഴുകിക്കൊണ്ടേയിരുന്നത്.. . . "

തന്റെ ചന്തമൊക്കെ പോയെന്ന് കടലിനോട് പരിഭവം പറയുകയാണ് തീരം. തീരശോഷണം മൂലം കരയ്ക്കുണ്ടായ നാശമായിരിക്കാം കവി സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. കടലാകട്ടെ ഇപ്പോഴും നിത്യഹരിതനായകനാണ്. നായികമാരിലേക്കു വരുമ്പോൾ നിത്യഹരിതനായിക എന്നൊരു

ചിന്ത പുരുഷാധിഷ്ഠിതസൗന്ദര്യ സകല്പങ്ങളിലില്ലെന്ന പറയാം.

"അന്നൊക്കെ അഭിനയിച്ചപോലെത്തന്നെ ഇപ്പോഴും ചെറുപ്പമായിട്ടിരിക്കുന്നു. നിത്യഹരിതനായകൻ. . . .

കടൽ പ്രേംനസീറായി. . . . . "

കടൽ കരയോട് പറയുന്ന മറുപടിയിലാകട്ടെ പുരുഷാധിപത്യത്തിന്റെ ധ്വനികളാണ് മുഴങ്ങുന്നത് –

"ഞാൻ ചെറുപ്പമായിട്ടിരിക്കുന്നത്
നിനക്കു വേണ്ടിയല്ലേ
പിന്നെയി ദ്വീപുകൾ
പാവങ്ങൾക്കെല്ലാം കൂടി
ഞാനൊരു കടലല്ലേയുള്ളൂ, മണ്ടിപ്പെണ്ണേ... "

– പ്രേംനസീറിന്റെ 'മണ്ടിപ്പെണ്ണേ' വിളിയിൽ മാത്രമല്ല ഇന്നും പുരുഷാധിപത്യം സ്ത്രീയെ മണ്ടിപ്പെണ്ണാക്കുകയാണെന്ന് കവിയോടൊപ്പം നമ്മളും തിരിച്ചറിയുന്നു.

എൺപത്തിനാലു കവിതകൾ ഉള്ളടങ്ങിയ സമാഹാരമാണ് നിരഞ്ജന്റെ ബി പി എൽ കവിതകൾ എന്ന കൃതി. പ്രമേയത്തിന്റെയും രൂപശില്പത്തിന്റെയും ഏകതാനതയെ നിരന്തരം പിളർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് ഇതിലെ ഓരോ രചനയും. പലമയുടെ തീരാത്ത വിടർച്ചകളിലേക്കുള്ള സഞ്ചാരമായി കവിതകൾ മാറുമ്പോൾ പുതുമയുടെ പുലരികൾ അകമ്പടിയായെത്തുന്നു.

ഗ്രന്ഥസൂചി

നിരഞ്ജൻ, ബി പി എൽ കവിതകൾ, 2021, ഐവറി ബുക്സ്.

നിരഞ്ജൻ, ചെലവുകുറഞ്ഞ കവിതകൾ, 2010, ഡി സി ബുക്സ്.

രാജേഷ് ചിറപ്പാട് (എഡി.) പുതുകാലം പുതുകവിതകൾ, 2012, ചിന്ത.

അജയകുമാർ എൻ, കവിതയുടെ വഴികൾ, 2008, വള്ളത്തോൾ വിദ്യാപീഠം, ശുകപുരം

അപ്പൻ കെ. പി., ഉത്തരാധുനികത: വർത്തമാനവും വംശാവലിയും, 1987, ഡിസി ബുക്സ്

വിജയകുമാർ, ഉത്തരാധുനികശാസ്ത്രം – വിശ്ലേഷണവും വിമർശനവും, 2006, പൂർണ്ണ

ISSN: 2582 - 2594